

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agencia Națională de
Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor Publice a
județului Bistrița-Năsăud**

Biroul de soluționare a contestațiilor

DOSAR NR. 36/2011.

Str. 1 Decembrie nr. 6-8
Bistrița, Bistrița-Năsăud
Tel. direct : +0263 212 039
Secretariat : +0263 210 661 int. 503 , 510
Fax : +0263 216 880
E-mail : contestații@dgfp-bn.ro

DECIZIA NR. 27/14.06.2011

privind soluționarea contestației depusă de SP, înregistrată la D.G.F.P. Bistrița-Năsăud sub nr. 8631/19.04.2011.

Direcția Generală a Finanțelor Publice Bistrița-Năsăud a fost sesizată de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale (D.J.A.O.V.) Bistrița-Năsăud prin adresa nr. 1399/19.04.2011 (fila nr. 76), asupra contestației formulată de SP Bistrița.

Contestația a fost formulată împotriva Deciziei de impunere nr. 841/07.03.2011 emisă de D.J.A.O.V. Bistrița-Năsăud (filele nr. 61-64), act prin care s-au stabilit în sarcina petentei obligații fiscale în sumă totală de ... lei constând în accize (... lei) și majorări de întârziere aferente acestora (... lei).

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 205, 207 și 209 din Codul de procedură fiscală, Direcția Generală a Finanțelor Publice Bistrița-Năsăud, prin Biroul de soluționare a contestațiilor, este competentă să soluționeze contestația formulată de SP Bistrița.

Din analiza datelor și documentelor aflate la dosarul cauzei se desprind următoarele:

I. Prin Decizia de impunere nr. 841/07.03.2011 emisă de D.J.A.O.V. Bistrița-Năsăud (filele nr. 61-64) s-au stabilit în sarcina SP Bistrița, următoarele obligații bugetare:

- accize lei;
- majorări de întârziere la accize lei.

Menționăm că în cuprinsul deciziei de impunere anterior menționată a fost evidențiată și amenda contravențională aplicată petentei prin Procesul-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor nr. 27125/07.03.2011.

Așa cum rezultă din actele administrative fiscale încheiate cu ocazia inspecției fiscale, temeiul legal invocat de către organele de control în motivarea măsurilor luate constă în nerespectarea de către petentă a dispozițiilor art. 206⁶ alin. (1) și al art. 206⁷ alin. (9) din Codul fiscal în sensul că, urmare a revocării autorizației de antrepozit deținută, nu a calculat, declarat și virat la bugetul consolidat al statului accizele aferente stocului de țuică de fructe existent la data rămânerii definitive (în sistem administrativ) a deciziei de revocare (16.09.2009 – data luării la cunoștință de

respingerea plângerii prealabile formulate împotriva deciziei de revocare – fila nr. 43).

Astfel, prin Decizia de impunere nr. 841/07.03.2011 (filele nr. 61-64), au fost stabilite în sarcina contestatoarei obligațiile bugetare principale și accesorii anterior arătate.

II. Împotriva Deciziei de impunere nr. 841/07.03.2011 emisă de D.J.A.O.V. Bistrița-Năsăud (filele nr. 61-64) petenta a formulat și depus, contestația înregistrată la D.J.A.O.V. Bistrița-Năsăud sub nr. 1380/18.04.2011 (fila nr. 73). Contestația a fost transmisă și înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice Bistrița-Năsăud, sub nr. 8631/19.04.2011 (fila nr. 76).

În susținerea contestației sale petenta arată următoarele:

- în perioada următoare emiterii deciziei de respingere a plângerii prealabile formulată împotriva deciziei de revocare a autorizației de antrepozit, respectiv septembrie 2009 – aprilie 2010 au avut loc mai multe controale (ce au vizat printre altele și stocurile de produse accizabile) efectuate de către autoritățile vamale și garda financiară însă niciunul din organele de verificare nu a pus problema calculării și declarării accizelor pentru stocul de țuică existent la stațiune și depozitat în condițiile legii;
- s-a încercat valorificarea stocurilor de țuică însă această operațiune s-a dovedit greoaie datorită concurenței și a calității slabe a produsului (țuicii);
- calculul accizelor și a dobânzilor pentru neplata are consecințe cu efecte negative asupra activității stațiunii;
- cuantumul amenzii de 2.000 lei este incorect înscris în decizia de impunere și preluat în fișa pe plătitor la A.F.P. a municipiului Bistrița deoarece contravaloarea amenzii este cuprinsă în procesul verbal de constatare și sancționare a contravențiilor nr. 27125/07.03.2011.

Invocând dispozițiile art. 166 alin. (1) lit. b)., art. 168 alin. (1) și art. 192 alin. (1) din Codul fiscal petenta solicită admiterea contestației, anularea deciziei de impunere emisă de D.J.A.O.V. Bistrița-Năsăud, și acceptarea calculării, declarării și plății accizelor în momentul vânzării stocului de țuică din fructe. De asemenea se solicită și suspendarea executării silite până la soluționarea contestației.

Cu adresa nr. 8631/06.05.2011 (fila nr. 77) s-a cerut contestatoarei să-și dezvolte motivele de drept pe care își întemeiază pretențiile de anulare a obligațiilor fiscale stabilite în sarcina sa prin Decizia de impunere nr. 841/07.03.2011.

Prin scrisoarea nr. 384/30.05.2011 înregistrată la D.G.F.P. Bistrița-Năsăud sub nr. 12216/30.05.2011 (filele nr. 180-181) petenta aduce completări cererii introductive prin care arată că valoarea accizelor stabilite în sarcina sa nu a fost determinată în funcție de cursul de schimb leu/euro de la data constatării exigibilității accizelor (septembrie 2009) ci la cursul de schimb valabil la data controlului. Se prezintă în cuprinsul adresei menționate un calcul al accizelor la cursul leu/euro valabil pentru anul 2009, constatându-se astfel o diferență în minus de 30.517 lei față de sumele stabilite cu ocazia controlului la accize. Petenta mai menționează că nici în cuprinsul raportului de inspecție fiscală nici în anexele la acesta nu a regăsit modul de calcul a majorărilor de întârziere stabilite în sarcina sa prin decizia atacată însă arată

că acestea trebuie la rândul lor recalculate corespunzător diminuării valorii accizelor. În final, contestatoarea își reiterează solicitarea din cuprinsul contestației de a dispune în cauză admiterea contestației, anularea deciziei de impunere atacate și acceptarea calculului, declarării și plății accizei în momentul vânzării stocului de țuică din fructe.

Anexat adresei nr. 8631/31.05.2011 (fila nr. 182) au fost înaintate Direcției Județene Pentru Accize și Operațiuni Vamale Bistrița completările la contestația petentei în vederea analizării celor învederate prin acestea și a transmiterii unui punct de vedere motivat, în raport cu susținerile contestatoarei.

Prin adresa de răspuns nr. 1897/31.05.2011 înregistrată la D.G.F.P. Bistrița-Năsăud sub nr. 12380 din 31.05.2011 (filele nr. 184 - 185), organele vamale arată că într-adevăr cursul de schimb leu/euro utilizat la determinarea cuantumului accizelor nu a fost cel corect, sens în care, prezintă recalcularea accizelor cât și a majorărilor de întârziere aferente acestora (anexa – fila nr. 183), propunând totodată admiterea contestației pentru diferențele stabilite în plus în sarcina petentei. În concret se propune admiterea contestației pentru suma de 42.628 lei reprezentând accize (30.425 lei) și majorări de întârziere aferente accizelor (12.203 lei) și respectiv respingerea acesteia pentru suma totală de 298.270 lei reprezentând accize (214.861 lei) și majorări de întârziere aferente accizelor (83.409 lei).

În vederea asigurării respectării principiului contradictorialității, cu adresa nr. 631/07.06.2011 (fila nr. 186) s-a transmis contestatoarei adresa nr. 1897/31.05.2011 a organelor vamale împreună cu anexa de calcul a majorărilor de întârziere pentru analiză și exprimare punct de vedere.

Prin răspunsul formulat de SP Bistrița, înregistrat la D.G.F.P. Bistrița-Năsăud sub nr. 13217/09.06.2011 (filele nr. 188-189), este recunoscută corectitudinea calculului contravalorii accizelor și a accesoriilor efectuate de organele vamale în cuprinsul scrisorii nr. 1897/31.05.2011 și a anexei la aceasta (filele nr. 183-185). Prin același răspuns petenta își reiterează pretențiile formulate în acțiunea principală arătând și că la data comunicării deciziei de revocare a autorizației de antrepozit fiscal articolele de lege invocate de către organele vamale în cuprinsul actului atacat ca temei al măsurilor luate (art. 206⁷ și 206²⁸ din Codul fiscal) nu erau în vigoare, aplicabile în acea perioadă fiind dispozițiile art. 166, 168 și 192 din Codul fiscal.

III. Examinând cauza în raport cu documentele existente la dosar, a motivelor invocate de contestatoare și actele normative aplicabile speței, se rețin următoarele:

Prin Decizia nr. 136/12.02.2009 a Comisiei pentru autorizare a operatorilor de produse supuse accizelor armonizate (filele nr. 148-149) s-a dispus revocarea autorizației de antrepozit fiscal nr. RO0016106PP01/23.12.2003 emisă antrepozitarului SP Bistrița pentru nerespectarea prevederilor art. 183 alin. (1) lit. l).

din Codul fiscal, coroborate cu prevederile pct. 67 alin. (1) din Normele metodologice de aplicare.

Împotriva acestei decizii s-a formulat plângerea prealabilă nr. 435/07.04.2009.

Prin Decizia nr. 218/20.08.2009 a aceleiași Comisii, plângerea a fost respinsă, menținându-se măsura revocării autorizației de antrepozit fiscal (filele nr. 43-45), cu precizarea că această decizie a început să-și producă efectele de la data comunicării. Conform filei nr. 43 din dosar rezultă că decizia de respingere a plângerii prealabile a fost înmănată reprezentantului legal al contestatoarei la data de 16.09.2009.

În baza deciziei nr. 218/20.08.2009, s-a procedat la încheierea Raportului de inspecție fiscală nr. 842/07.03.2011 (filele nr. 48-60), act administrativ fiscal în temeiul căruia a fost emisă Decizia de impunere contestată (filele nr. 61-64), prin care s-au stabilit accize în sumă de ... lei cu accesorii aferente în sumă de ... lei. Din constatările înscrise în R.I.F. și decizia de impunere reiese că baza impozabilă a constituit-o cantitatea de ... litri țuică de fructe cu o concentrație alcoolică exprimată în procente de volum de la 31,4 la 45 (a se vedea fila nr. 55).

În cuprinsul aceleiași decizii a fost inclusă și amenda stabilită în sarcina contestatoarei prin Procesul-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor nr. 02/07.03.2011 (fila nr. 46).

În raport cu constatările organelor de inspecție, a motivelor de fapt și de drept invocate în contestație și a normelor legale în vigoare urmează să se stabilească dacă sumele impuse prin decizia atacată sunt datorate, sens în care va trebui să se dea răspuns, în ordine alfabetică, următoarelor probleme:

A). Dacă începând cu data producerii efectelor măsurii de revocare a autorizației de antrepozit fiscal contestatoarea mai poate beneficia de regimul suspensiv de la plata accizelor aferente produselor existente în stoc la acea dată, iar în caz contrar care este momentul exigibilității accizelor și care sunt obligațiile persoanelor aflate în astfel de situații;

B). Dacă modul de calcul al accizelor este corect, în raport cu criticile aduse de petentă vizând stabilirea elementele variabile de determinare a acestora în funcție de momentul exigibilității lor.

În această ordine de idei cu privire la problemele ridicate la litera A). de mai sus arătăm următoarele:

În drept sunt aplicabile prevederile art. 163 lit. c). , art. 165, art. 166 alin. (1) lit. 1)., art. 168 alin. (2) din Codul fiscal, coroborate cu cele ale pct. 3 din Normele metodologice, art. 178 alin (1) și (4) și art. 192 alin. (1)-(2) și (7)-(9) Cod fiscal coroborate cu pct. 17 alin. (1) din Normele metodologice, prevederi legale în vigoare în anul 2009 și care dispun:

COD FISCAL:

“ART. 163

În înțelesul prezentului titlu, se vor folosi următoarele definiții:

- a). produsele accizabile sunt produsele prevăzute la art. 162;*
- b). producția de produse accizabile reprezintă orice operațiune prin care aceste produse sunt fabricate, procesate sau modificate sub orice formă;*
- c). antrepozitul fiscal este locul aflat sub controlul autorității fiscale competente, unde produsele accizabile sunt produse, transformate, deținute, primite sau expediate în regim suspensiv de către antrepozitarul autorizat, în exercițiul activității, în anumite condiții prevăzute de prezentul titlu și de norme;*

ART. 165

Acciza este exigibilă în momentul eliberării pentru consum sau când se constată pierderi sau lipsuri de produse accizabile.

ART. 166

(1) În înțelesul prezentului titlu, eliberarea pentru consum reprezintă:

- e). orice deținere în afara regimului suspensiv a produselor accizabile care nu au fost introduse în sistemul de accizare, în conformitate cu prezentul titlu;*

ART. 168

(2) Este interzisă deținerea unui produs accizabil în afara antrepozitului fiscal, dacă acciza pentru acel produs nu a fost plătită.

ART. 178

Reguli generale

(1) Producția și/sau depozitarea produselor accizabile, acolo unde acciza nu a fost plătită, pot avea loc numai într-un antrepozit fiscal.

(4) Deținerea de produse accizabile în afara antrepozitului fiscal, pentru care nu se poate face dovada plății accizelor, atrage plata acestora.

ART. 192

(1) Pentru orice produs accizabil, acciza devine exigibilă la data când produsul este eliberat pentru consum în România.

(2) Un produs accizabil este eliberat pentru consum în România, în condițiile prevăzute la art. 166.

(7) În cazul unui produs accizabil, pentru care acciza nu a fost anterior exigibilă și care este depozitat într-un antrepozit fiscal pentru care se revocă ori se anulează autorizația, acciza devine exigibilă la data comunicării revocării sau anulării autorizației pentru produsele accizabile ce pot fi eliberate pentru consum.

(8) Accizele se calculează în cota și rata de schimb în vigoare, la momentul în care acciza devine exigibilă.

(9) Orice persoană aflată în una dintre situațiile prevăzute la alin. (3), (5), (6) și (7) are obligația de a depune o declarație de accize la autoritatea fiscală competentă și de a plăti acciza în termen de 5 zile de la data la care a devenit exigibilă.”.

NORME METODOLOGICE:

„3. In afara antrepozitului fiscal pot fi deținute numai produsele accizabile pentru care acciza a fost platita, iar prin circuitul economic, se poate face dovada ca provin de la un antrepozitar autorizat, de la un operator inregistrat, de la un operator neinregistrat sau de la un importator.

17. (1) In toate situatiile prevazute la art. 192 alin. (3), (5), (6) si (7) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, acciza se plateste in termen de 5 zile de la data la care a devenit exigibila.”.

Din analiza normelor legale antecitate se desprind următoarele concluzii:

- în principiu singurul loc unde produsele accizabile se pot fabrica, transforma, deține, primi sau expedia în regim suspensiv este un antrepozit fiscal în exercitiul activității, aflat sub controlul autorității fiscale;
- niciun produs accizabil nu poate fi deținut în afara antrepozitului fiscal dacă acciza pentru acel produs nu a fost plătită;
- cu alte cuvinte, alcoolul etilic și băuturile alcoolice prevăzute la art. 162 lit. a).-e). din Codul fiscal, dacă sunt deținute în afara antrepozitului fiscal pentru care nu s-au perceput accizele, atrage plata acestora;
- având în vedere că din momentul rămânerii definitive a deciziei de revocare a autorizației de antrepozit fiscal acesta nu mai poate funcționa (art. 179 alin. 1 din Codul fiscal coroborat cu pct. 8 alin. 1 din Normele metodologice), încetându-și practic activitatea ca antrepozit și cum într-o astfel de situație deținerea produselor accizabile în afara antrepozitului fiscal fără perceperea accizelor era interzisă, urmează ca pentru produsele aflate în stoc la data producerii efectelor deciziei de revocare (16.09.2009) să se calculeze și achite accizele legal datorate.

Din perspectiva celor de mai sus se constată că măsurile dispuse de organele de inspecție sunt întemeiate, cu precizarea că la data de 16.09.2009 (când a devenit exigibilă acciza pentru țuica de fructe aflată în stoc la SP Bistrița) erau aplicabile dispozițiile în materie regăsite în cuprinsul art. 192 alin. (1) și (7) Cod fiscal și nu cele ale art. 206⁶ alin. (1) și al art. 206⁷ alin. (9) din același cod, invocate de către organele de control, acestea din urmă intrând în vigoare doar începând cu 01.04.2010.

Astfel, chiar dacă în drept, organele de inspecție s-au prevalat de norme legale a căror acțiune în timp era lipsită de eficiență juridică așa cum corect a sesizat și contestatoarea, măsurile dispuse de acestea sunt întemeiate având în vedere că din punct de vedere al conținutului normativ ele sunt similare cu cele în temeiul cărora s-au fundamentat considerentele prezentei decizii.

În ceea ce privește momentul exigibilității accizelor, în raport cu starea de fapt și a reglementărilor legale anterior citate, acciza devine exigibilă la data când produsul accizabil este eliberat pentru consum în România.

Eliberarea pentru consum reprezintă, conform art. 166 alin. (1) lit. e). din Codul fiscal, și „*orice deținere în afara regimului suspensiv a produselor accizabile care nu au fost introduse în sistemul de accizare*”.

În cazul unui produs accizabil (pentru care acciza nu a fost anterior exigibilă) depozitat într-un antrepozit fiscal pentru care s-a revocat autorizația, acciza devine exigibilă la data comunicării revocării așa cum prevede art. 192 alin. (7) Cod fiscal. În speța analizată, așa cum rezultă din fila nr. 148, Decizia de revocare a autorizației de antrepozit fiscal a fost primită de reprezentantul contestatoarei la data de 09.03.2009. Având însă în vedere că în cazul analizat Decizia de revocare a autorizației de antrepozit nr. 136/12.02.2009 a fost contestată rezultă că în cauză sunt aplicabile prevederile art. 185 alin. (8) Cod fiscal potrivit cărora „*Contestarea deciziei de suspendare, revocare sau anulare a autorizației de antrepozit fiscal suspendă efectele juridice ale acestei decizii pe perioada soluționării contestației în procedura administrativă.*”.

Așa fiind, rezultă că momentul exigibilității accizelor îl constituie data de 16.09.2009, dată la care i-a fost comunicată contestatoarei Decizia nr. 218/20.08.2009 de respingere a contestației formulate (a se vedea fila nr. 43).

Într-o astfel de situație contestatoarea avea obligația imperativă de a depune o declarație de accize la autoritatea competentă și de a plăti acciza în termen de 5 zile de la data exigibilității, așa cum dispune art. 192 alin. 9 Cod fiscal coroborate cu punctul 17 alin. (1) din Normele metodologice. Potrivit documentelor aflate la dosarul cauzei reiese că aceste obligații nu au fost îndeplinite de către contestatoare.

Față de cele de mai sus conchidem că, începând cu data comunicării Deciziei nr. 218/20.08.2009 (16.09.2009), contestatoarea nu mai putea beneficia de regimul suspensiv pentru produsele existente în stoc la data respectivă, aceasta având, potrivit normelor legale antecitate, obligația imperativă de a calcula, declara și achita acciza legal datorată în termen de 5 zile de la data la care a devenit exigibilă.

Din acest punct de vedere afirmațiile contestatoarei privind efectuarea mai multor controale care nu au consemnat în actele încheiate chestiunea legată de calcularea și declararea accizelor pentru stocurile de țuică nu o pot exonera de la îndeplinirea obligațiilor legale.

Privitor la problema ridicată la litera B). precizăm următoarele:

Analizând criticile aduse de contestatoare cu privire la modul de calcul a accizelor constatăm că, într-adevăr, la determinarea accizelor datorate de petentă s-a utilizat cursul euro valabil pentru anul 2011, respectiv cel din prima zi lucrătoare a lunii octombrie 2010 (... lei/euro – a se vedea fila nr. 179) în loc de cel valabil pentru anul 2009, adică cel din prima zi lucrătoare a lunii octombrie 2008 (... lei/euro – a se vedea fila nr. 178).

Este limpede astfel că unul din elementele de calcul a accizelor a fost greșit determinat, fapt ce conduce la concluzia evidentă că obligațiile de plată ale contestatoarei au fost determinate în mod eronat așa cum de altfel corect a sesizat și aceasta. Mai mult decât atât, avându-se în vedere că obligațiile bugetare principale au stat la baza calculului de obligații bugetare accesorii rezultă că și acestea din urmă au fost greșit determinate.

Se constată de asemenea că nici modul de calcul prezentat de petentă în cuprinsul completărilor aduse contestației nu are în vedere cursul leu/euro corect, astfel că rezultatele acestuia sunt eronate și nu pot fi luate în considerare.

Analizate fiind calculele efectuate de către organele vamale prin care sunt recalculat accizele și accesoriile aferente acestora utilizându-se cursul leu/euro valabil pentru anul 2009, adică cel din prima zi lucrătoare a lunii octombrie 2008 (... lei/euro – a se vedea fila nr. 178), calcule regăsite în cuprinsul adresei nr. 1897/31.05.2011 și respectiv a anexei la aceasta (filele nr. 183-185), se constată că ele sunt corecte, aspect confirmat și de contestatoare prin adresa nr. 401/09.06.2011 înregistrată la D.G.F.P. Bistrița-Năsăud sub nr. 13217/09.06.2011 (filele nr. 188-189), motiv pentru care se impune admiterea contestației pentru diferența de ... lei reprezentând accize în cuantum de ... lei și respectiv majorări de întârziere în cuantum de ... lei.

În ceea ce privește faptul că în cuprinsul deciziei de impunere atacate a fost evidențiată și amenda de 2.000 lei, precizăm că aceasta a fost constatată și aplicată prin Procesul-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor nr. 27125/07.03.2011 (fila nr. 46), act care nefiind atacat constituie titlu executoriu, în conformitate cu prevederile art. 37 din O.G. nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, coroborate cu cele ale art. 223 Cod procedură fiscală. Așa fiind, cuprinderea amenzii și în decizia de impunere, care constituie de asemenea titlu de creanță ce se operează în evidențele fiscale, a condus la dublarea în mod nejustificat a obligațiilor de această natură stabilite în sarcina contribuabilului. Având în vedere că aplicarea sancțiunilor contravenționale instituite prin Titlul X din Codul de procedură fiscală s-a făcut de către organele de control potrivit cu procedurile stabilite prin O.G. nr. 2/2001, întocmindu-se procesul verbal nr. 27125/07.03.2011 (fila nr. 46) urmează ca debitul reprezentând aceeași amendă, cuprinsă în Decizia de impunere atacată, să fie anulat.

În ceea ce privește cererea petentei prin care se solicită acceptarea calculării, declarării și plății accizei în momentul vânzării stocului de țuică din fructe menționăm că ea nu intră în competența de rezolvare a Biroului de soluționare a contestațiilor, asemenea cereri nefăcând obiectul contestației așa cum este el definit la art. 206 alin. (2) din Codul de procedură fiscală.

Pentru capătul de cerere privitor la suspendarea executării silite a actului de impunere contestat, precizăm că în conformitate cu prevederile art. 215 alin. (2) Cod procedură fiscală, competența de soluționare aparține Judecătoriei Bistrița.

Pentru considerentele de mai sus , în temeiul prevederilor art. 210 și art. 216 alin. (1) și (2) din Codul de procedură fiscală coroborate cu pct. 11.2 din Instrucțiunile aprobate prin Ordinul președintelui A.N.A.F. nr. 2137/25.05.2011 se

DECIDE:

1. Admiterea ca întemeiată a contestației formulată de SP Bistrița pentru suma totală de ... lei reprezentând accize (... lei) și majorări de întârziere aferente accizelor (... lei) iar, pe cale de consecință, anularea corespunzătoare a Deciziei de impunere nr. 841/07.03.2011 emisă de D.J.A.O.V. Bistrița-Năsăud.

2. Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de SP Bistrița pentru suma totală de ... lei reprezentând accize (... lei) și majorări de întârziere aferente accizelor (... lei) iar, pe cale de consecință, menținerea corespunzătoare a Deciziei de impunere nr. 841/07.03.2011 emisă de D.J.A.O.V. Bistrița-Năsăud.

3. Anularea debitului înscris nejustificat în actul de impunere contestat reprezentând amendă, cu toate consecințele acestei măsuri.

Prezenta poate fi atacată în termen de 6 luni de la comunicare la Tribunalul Județean Bistrița-Năsăud, Secția de contencios administrativ.

p. DIRECTOR EXECUTIV,

ȘEF BIROU,